

การพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง แบบผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลเกิน จังหวัดลำปาง

สร่าวรุ แสงทอง*

กระทรวง ราชสาวงศ์*

วนิดา สายต่างใจ*

สุรีรัตน์ ไชยชนะ*

ธนาภัทร อุ่ยเจริญ*

อาภากรณ์ บำรุงศรี*

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลชุมชน อำเภอเดิน จังหวัดลำปาง ในผู้ป่วย ๓๒ ราย. ระยะเวลาดำเนินการ ๖ เดือน (กุมภาพันธ์ - กรกฎาคม ๒๕๖๐) โดยทีมสาขาวิชาชีพ วางแผนการดำเนินงาน ๓ มิติ. มิติที่ ๑ ทำการพัฒนาศักยภาพการให้บริการเน้นการควบคุมโรคร่วมและปัจจัยเสี่ยงเดิมในกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่มีโรคร่วม ๑๗ รายสามารถควบคุมระดับแรงดันโลหิต, ระดับน้ำตาลในเลือด, ระดับไขมัน TG และไขมัน LDL ในเลือด ได้ร้อยละ ๒๓.๐๙, ๓๐.๑๓, ๖๕.๒๓ และ ๒๓.๐๙ ตามลำดับ. ในกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่มีโรคร่วมแต่มีปัจจัยเสี่ยงอื่น ๑๔ ราย สามารถควบคุมแรงดันโลหิต, ระดับ TG และ LDL ได้ร้อยละ ๖๔.๒๕, ๕๗.๑๔ และ ๑๔.๒๕ ตามลำดับ. ในส่วนการเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงใหม่ พบร้อยละ ๗๕ ของผู้ป่วย ซึ่งได้รับการควบคุมทั้งปัจจัยเสี่ยงเดิมและปัจจัยเสี่ยงใหม่ เพื่อลดโอกาสเกิดโรคหลอดเลือดสมองซ้ำซ้อน. มิติที่ ๒ ทำการพัฒนาศักยภาพพุทธิกรรมการดูแลคน老 ของผู้ป่วยและผู้ดูแล พบร้อยละ ๕๓.๑๕ ทำการพัฒนาศักยภาพให้ครบถ้วนถูกต้องและการประเมินคุณภาพชีวิตด้านการดำเนินกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วย โดยใช้ดัชนีกิจกรรมประจำวันบาร์เซล พบร้อยละ ๕๓.๑๕ ทำการทดสอบความรู้ของผู้ป่วยพบว่า ความรู้ด้านอาหาร, ผักพื้นบ้านและการแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (ค่าพี .๐๐๕). จากการทดสอบความรู้ของผู้ป่วยพบว่า ความรู้ด้านอาหาร, ผักพื้นบ้านและการแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (ค่าพี .๐๐๕). มิติที่ ๓ ทำการพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชน เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความตื่นตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มอาสาสมัครให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย รวมถึงจัดทำแผนชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในชุมชน และเกิดรูปธรรมด้านการป้องกันปฐมภูมิในประชาชนกลุ่มเสี่ยงรวมถึงการสร้างสุขภาพวิถีไทยในชุมชน โดยศักยภาพของชุมชนเอง. โดยสรุป การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอกในระดับโรงพยาบาลชุมชนแม้มีข้อจำกัดอยู่บ้าง หากใช้รูปแบบการให้บริการ โดยทีมสาขาวิชาชีพจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลรักษาผู้ป่วยได้ในระดับหนึ่ง.

คำสำคัญ: การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง, ทีมสาขาวิชาชีพ, การควบคุมโรคร่วมและปัจจัยเสี่ยงเดิม, พุทธิกรรมการดูแลคน老, ภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชน.

*โรงพยาบาลเกิน จังหวัดลำปาง

Abstract Developing a Stroke-care Model for the Outpatient Department, Thoen Hospital, Lampang Province

Saravut Sangtong*, Kannika Rachsawong*, Wanida Saitangjai*, Sureerat Chaichana*,

Thanapat Ouicharoen*, Arpaporn Bamruengsri*

*Thoen Hospital, Lampang Province.

To develop a stroke-care model for the outpatient department, Thoen Hospital in Lampang Province, 32 patients were studied in the period February -July 2007 (six months) by a multidisciplinary team. The method of study was a three-dimensional framework. The first dimension was to strengthen the health-care team, focusing on control of co-morbid conditions and risk factors. It was found that, in the DM-patient group of 13 cases, the results of risk control as the compliance levels of blood pressure, plasma fasting glucose, TG and LDL were about 23.08, 30.77, 69.23 and 23.08 percent, respectively. In the group of 14 cases without DM but having other risk factors, we found that the levels of blood pressure, TG and LDL were under control at 64.29, 57.14 and 14.29 percent, respectively. By monitoring for new risk factors, we could detect such factors in 24 cases (75%), for whom we controlled both their previous and new risk factors purposely in order to reduce stroke recurrence. The second dimension was to encourage self-care behavior in the patients and their caregivers; we could empower 30 cases (93.75%) to achieve successful rehabilitation. For evaluating the quality of life, we used the Barthel Index of Activity of Daily Living; we found that the score had statistically significantly increased ($p = 0.005$). The stroke patients could pass their post-test in the topics of nutrition, domestic vegetables and traditional Thai medicine; the increase was significant ($p = 0.005$). The last dimension was for providing competency for the partnership of the community health-network. The local government and a volunteer-group participated in home health-care activities for stroke patients in the villages. For improving the quality of life for the stroke patients, many community plans have been implemented, such as the screening activities among the population at risk for stroke prevention and fostering health promotion in the Thai style. In conclusion, there is a limitation on stroke care in the outpatient department of the community hospital, but with such a model, using the concept of a multidisciplinary team, the effectiveness of integrated health care for stroke patients could definitely be improved.

Key words: stroke-care model, multidisciplinary team, co-morbid conditions, risk factors, self-care behavior, community health network.

ภูมิหลังและเหตุผล

โรคหลอดเลือดสมองเป็นหนึ่งในสาเหตุการตายที่สำคัญของโลก โดยในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตจากโรคนี้ถึง ๔.๕ ล้านคน^(๑) และยังเป็นปัญหาสาธารณสุขด้านภาวะค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา. ใน พ.ศ. ๒๕๓๙ สถาบันประเทศไทยได้ศึกษาโรคหลอดเลือดสมองพบว่าผู้ป่วยโรคนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาแบบผู้ป่วยในเฉลี่ยวายละ ๓๔,๐๐๐ บาท และ ๑,๕๐๐ บาท ต่อครั้งสำหรับผู้ป่วยนอก^(๒). ที่สำคัญคือโรคมักทำให้ผู้ป่วยที่รอดชีวิตมีความพิการ ดังรายงานการสำรวจความช้ำของคน

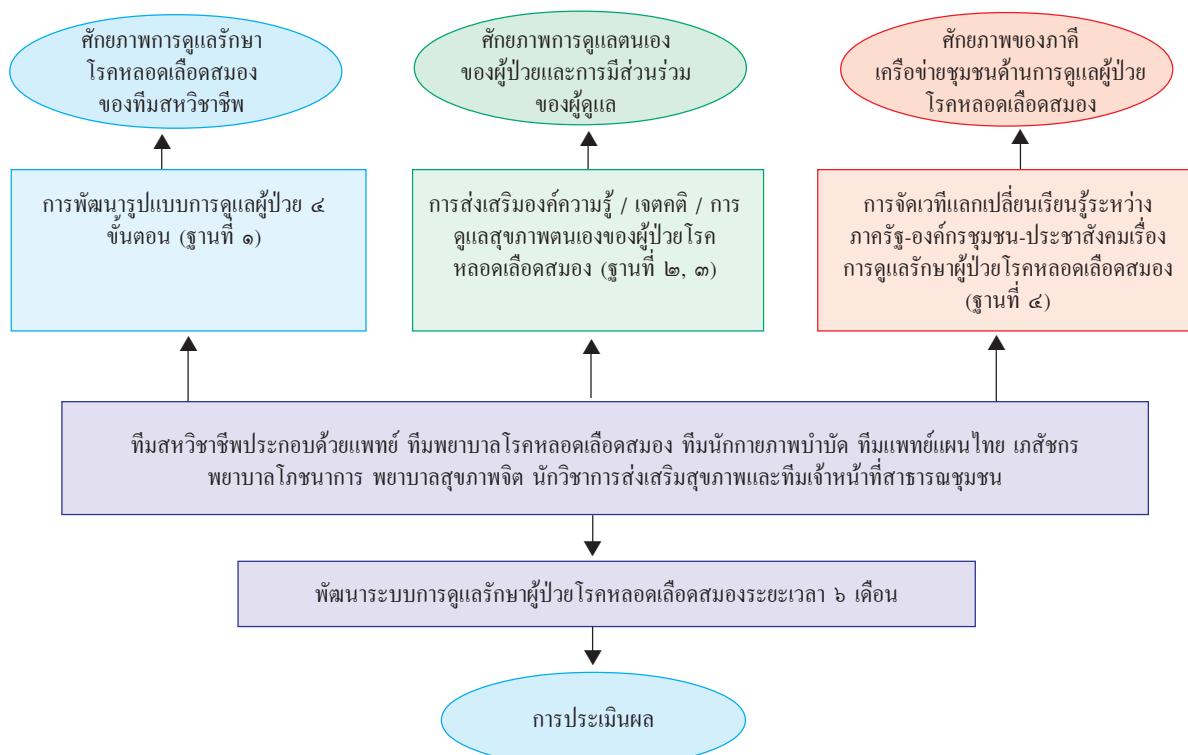
พิการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ พบรคนพิการประมาณ ๑.๑ ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้มีผู้พิการจากโรคหลอดเลือดสมองถึง ๑๖,๔๗๔ ราย (ร้อยละ ๑๔.๖) เป็นภาระอย่างยิ่งต่อครอบครัวของผู้ป่วย^(๓). จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๔ โรคหลอดเลือดสมองเป็นสาเหตุการตายที่พบบ่อยเป็นอันดับ ๒ ในผู้หญิงรองจากโรคเอดีไอวีและอุบัติเหตุ. นอกจากนี้ โรคหลอดเลือดสมองยังเป็นโรคที่เป็นสาเหตุของการสูญเสียปั้นภาวะที่สำคัญอันดับ ๒

ทั้งในชายและหญิง^(๔). สำหรับความซุกของโรคหลอดเลือดสมองพบอยู่ที่ ๖๙๐ ต่อแสนประชากรอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป^(๕). ส่วนอัตราตายประมาณ ๔๐-๗๐ ต่อแสนประชากร^(๖). อนึ่งมีการศึกษาปัจจัยเสี่ยงของโรคหลอดเลือดสมองในประเทศไทยพบปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ ความดันโลหิตสูงร้อยละ ๔๗.๓๐, โรคเบาหวานร้อยละ ๓๐.๙๐, ภาวะเลือดมีไขมันเกินร้อยละ ๓๐.๑๐, โรคหัวใจร้อยละ ๒๔.๑๐, และการสูบบุหรี่ ร้อยละ ๒๓.๓๐^(๗). สำหรับผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองนั้นมีแนวทางการดูแลรักษาจัดทำโดยสถานบันประสาทวิทยาอยู่แล้ว เช่น แนวทางการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองตีบหรืออุดตัน สำหรับแพทย์, แนวทางการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแตก, แนวทางการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองตีบและอุดตันด้วยการฉีดยาละลายลิมเลือดทางหลอดเลือดดำ. แต่หากพิจารณาถึงการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในระดับโรงพยาบาลชุมชน พบร่วมกับการดูแลรักษาผู้ป่วยที่พ้นจาก

ภาวะวิกฤต ทั้งในส่วนของการควบคุมและลดปัจจัยเสี่ยง และการพื้นฟูสมรรถภาพให้แก่ผู้ป่วย รวมไปถึงการป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดสมองซ้ำ ยังเป็นปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก.

โรงพยาบาลsteinได้พัฒนารูปแบบการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองโดยการจัดบริการแบบผสมผสานโดยทีมสหวิชาชีพ ซึ่งจะเน้นการจัดการองค์ความรู้ทั้งศาสตร์แพทย์แผนปัจจุบันและแพทย์แผนไทยที่สามารถประยุกต์ให้ปฏิบัติได้ง่ายในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ป่วยและผู้ดูแล และเพื่อพัฒนาคักภัยภาพของผู้ป่วยและผู้ดูแล จึงดำเนินงานพัฒนา รูปแบบการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอกชื่น โดยอาศัยกรอบแนวคิดการพัฒนาฐานรูปแบบ ดังแผนภูมิที่ ๑ ดีด

๑. มิติด้านศักยภาพการดูแลรักษาโรคหลอดเลือดสมองของทีมสหวิชาชีพ
๒. มิติด้านศักยภาพของผู้ป่วยและผู้ดูแล

๓. มิติด้านศักยภาพของภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชน.

ระเบียบวิธีพัฒนา

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในเขตตำบลล้อมแรด (๑ ใน ๙ ตำบลของอำเภอเดิน) ซึ่งมีประชากรเศรษฐกิจต่อสุดจำนวน ๔๓ คน คิดเทียบฐานประชากรอายุ ๒๐ ปี (๑๒,๖๐๓ คน) คิดเป็นอัตราป่วย ๓๔๑.๒ ต่อแสนประชากร, เลือกเฉพาะผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีภาวะทุพพลภาพบางส่วนหรือมีความพิการที่ต้องใช้กายอุปกรณ์ จำนวน ๓๒ คน เข้าร่วมดำเนินงาน. ที่เหลือเป็นผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเองได้น้อยและป่วยนานเกิน ๕ ปี จำนวน ๑๑ คน.

รูปแบบและขั้นตอนการดำเนินงาน

ปัจจุบันแนวคิดการดูแลรักษาโรคหลอดเลือดสมองหลังภาวะเนิร์บพลันจะเน้นประสิทธิภาพการควบคุมโรคร่วม และปัจจัยเสี่ยงเดิมของผู้ป่วย เพราะเชื่อว่าจะช่วยลดอัตราการเกิดภาวะแทรกซ้อนและโรคหลอดเลือดสมองซ้ำได้. ครอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการดูแลรักษาโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอก แบ่งออกเป็น ๔ ฐานปฏิบัติการ ดังแผนภูมิที่ ๒; ดำเนินการนัดผู้ป่วยและผู้ดูแลเข้าร่วมกิจกรรมฐานที่ ๑, ๒ และ ๓ เดือนละครั้ง รวม ๖ ครั้ง และจัดกิจกรรมฐานที่ ๔ จำนวน ๒ ครั้ง (๓ เดือนต่อครั้ง) ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-กรกฎาคม ๒๕๖๖.

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

๑. สมุดบันทึกประจำตัวผู้ป่วย ใช้บันทึกข้อมูลทั่วไป, ปัจจัยเสี่ยง, สภาพการเจ็บป่วย และผลการดูแลรักษาพื้นฟูจำนวน ๖ ครั้ง (เดือนละครั้ง).

๒. แบบทดสอบก่อนและหลังดำเนินการ ครอบคลุมเนื้อหา.

- ความรู้เรื่องโรคหลอดเลือดสมอง
- ความรู้เรื่องยาที่ใช้รักษา

- ความรู้เรื่องอาหาร ผักพื้นบ้าน และการแพทย์แผนไทย

- ความรู้เรื่องการออกกำลังกาย

๓. แบบประเมินคุณภาพชีวิตใช้ดัชนีกิจกรรมประจำวันแบบ Barthel Index of Activity of Daily Living^(๔).

๔. แบบประเมินประสิทธิภาพพื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยและผู้ดูแล ก่อนและหลังดำเนินการ.

๕. มาตรฐานการควบคุมโรคร่วมและปัจจัยเสี่ยง ยึดหลักเกณฑ์เป้าหมาย^(๕) ดังนี้

๕.๑ ควบคุมแร้งตันเลือดให้ต่ำกว่า ๑๔๐/๙๐ มม. proto-ในคนไม่เป็นเบาหวาน และน้อยกว่า ๑๓๐/๘๐ มม. proto- ในผู้ป่วยเบาหวาน.

๕.๒ ควบคุมเบาหวานให้ระดับน้ำตาลในเลือดน้อยกว่า ๑๓๐ มก./ดล.

๕.๓ ควบคุมระดับไขมันในเลือดให้ไขมันความเน่าต่ำน้อยกว่า ๑๐๐ มก./ดล. ระดับ ไตรกลีบ์เคมีต์น้อยกว่า ๑๔๐ มก./ดล. และควรให้มีระดับไขมันความเน่าต่ำ ≥ ๔๐ มก./ดล. ในผู้ชาย และ ≥ ๕๐ มก./ดล. ในผู้หญิง.

๕.๔ แนะนำให้เลิกสูบบุหรี่หรือรับควันบุหรี่.

๕.๕ แนะนำให้ออกกำลังกายระดับปานกลาง ประมาณ ๓๐ นาทีต่อวัน อย่างน้อย ๓ วันต่อสัปดาห์.

๕.๖ ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์.

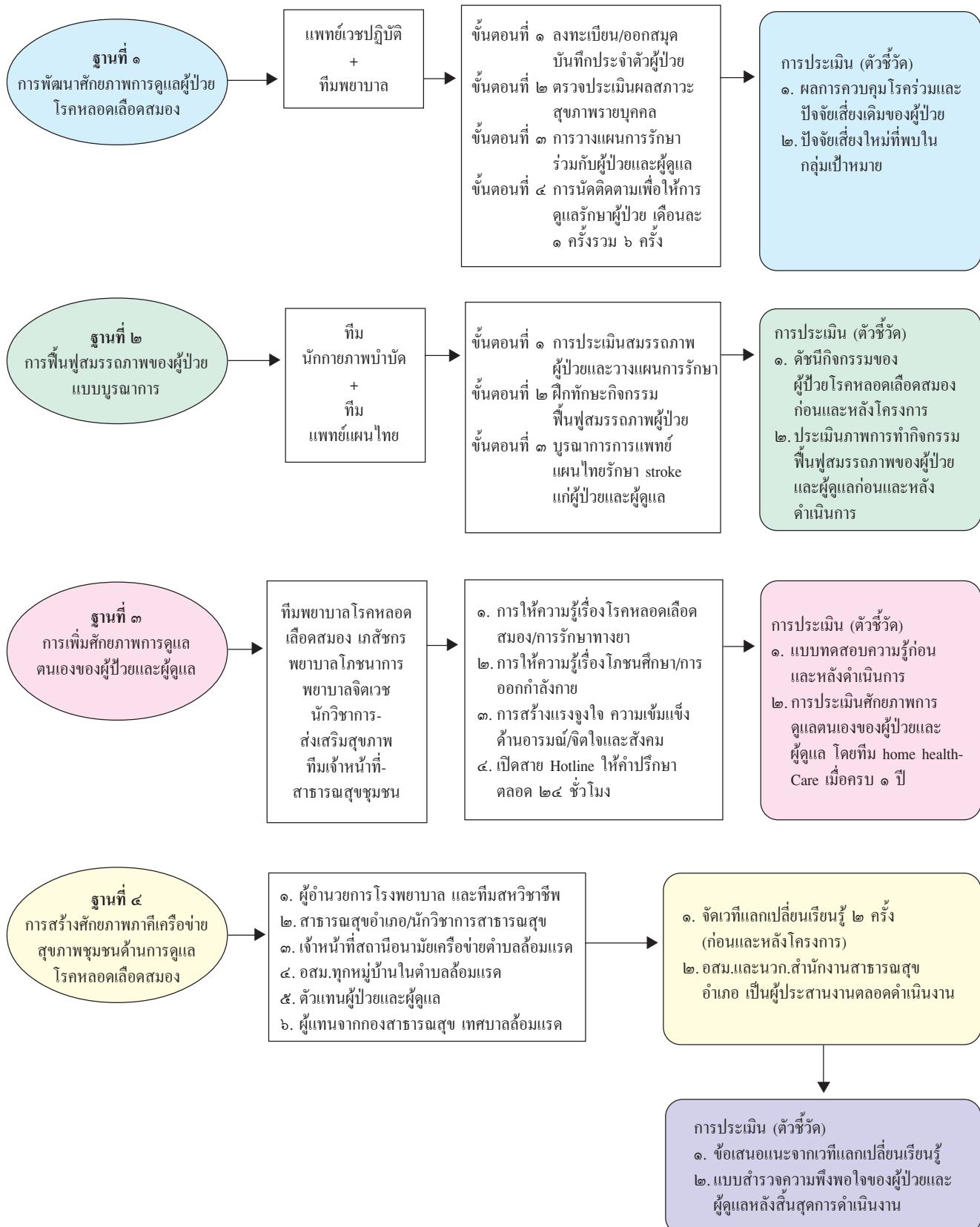
๕.๗ ลดน้ำหนักให้มีดัชนีมวลกายต่ำกว่า ๒๒ กก./ตร.ม. หรือมีรอบเอว ≤ ๓๖ นิ้ว (๙๐ ซม.) ในผู้ชาย และ ≤ ๓๒ นิ้ว (๙๐ ซม.) ในผู้หญิง.

๖. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยและผู้ดูแล ต่อการดำเนินการ.

หมายเหตุ : ดำเนินการตรวจหาระดับน้ำตาลและไขมันในเลือดผู้ป่วย ๒ เดือนต่อครั้ง รวม ๓ ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนาค่าความถี่, ค่าร้อยละ, สัดส่วน อัตราส่วน, สถิติเชิงอนุมานการทดสอบที่จับคู่ และไโซ-สแควร์.

ຕາຣາງທີ່ ១ ຂໍ້ອຸ່ນຄູຜູ້ປ່າຍໂຮກຫລອດເລືອດສນອງ ຕັດ ຮາຍ (ນິຕິທີ່ ១)

	ຮ່າຍ	ຮ້ອຍລະ
ເພດ		
ໜາຍ	៩	៤៣.៧៥
ໜຸງ	៨	៥៦.២៥
ອາຍຸ (ປີ)		
៤០ - ៤៥	៥	៤៥.៦៣
៥០ - ៥៥	៨	៥៥.០០
៥៥ - ៥៥	១៥	៥៥.៣៧
ພຶສັບ ៤៣-៣៥ ກ່າວເລື່ອຍ ៦៣.២៨ ± ៥.៦៥		
ສຄານກາພສມຮສ		
ໄສດ	១	៣.៣៣
ຄູ	១១	៩៥.៣៣
ໜ້າຍ/ຫຍ່າ/ແຍກ	៥	១៩.៥០
ກາຮສຶກຍາ		
ໄມ່ໄດ້ສຶກຍາ	៣	៥.៣៣
ປະສົມສຶກຍາ	១១	៥.៣.៣
ນັບຍົມຕິ່ນ	៥	១៩.៥០
ນັບຍົມປາລາຍ/ປ.ວ.ຊ.	៧	៥១.៨៨
ປຣີຢູ່ຜູ້ແຕ່	១	៣.៣៣
ຮາຍໄດ້ເຄີຍຕ່ອງເດືອນຂອງຄຮອບຄວ້າ (ບາກ)		
១,០០០ - ៥,០០០	២០	៦៥.៥០
៥,០០១ - ១០,០០០	៧	៥១.៨៨
ນາກກວ່າ ១០,០០០	៥	១៥.៦៥
ພຶສັບ ១,០០០-៣,០០០ ກ່າວເລື່ອຍ ៥.៣២១ ± ៥.១៥៧		
ຮະຍະເວລາທີ່ປ່າຍ (ປີ)		
ນໍຍາກກວ່າ ៥	១១	៥.៣.៣៣
៥-១០	១១	៥០.៦៥
១០ - ៥៥	៥	៦.២៥
ພຶສັບ ១-៩៨ ກ່າວເລື່ອຍ ៥.៥៥ ± ៣.៣២		
ໜົນດໂຮກຫລອດເລືອດສນອງ		
ຫລອດເລືອດສນອງຕົບ	១១	៥១.៨៨
ຫລອດເລືອດສນອງແຕກ	៥	៥១.៣៣
ຜູ້ຜູແດ		
ສາມື / ກຣຍາ	១១	៣.៣៣
ບຸຕົຮ	៧	៥១.៨៨
ໝາດີ	១	៣.៣៣
ຈຳກັງຜູ້ຜູແດ	១	៣.៣២
ໂຮກຮ່ວມ / ປັຈັຍເສີ່ງອໍ່ນ		
ໂຮກເບາຫວານ	៦	៩៥.៥៥
ໂຮກຄວາມດັນໂລທິດສູງ	៥	៥៥.០០
ໂຮກເບາຫວານຮ່ວມກັບຄວາມດັນໂລທິດສູງ	៥	៤៥.៦៣
ກວາະເລືອດມີໄຟມັນເກີນ	៥	៦.៥៥
ໂຮກຄວາມດັນໂລທິດສູງຮ່ວມກັບກວາະເລືອດມີໄຟມັນເກີນ	៣	៥.៣៣
ໂຮກຫ້າໃຈ	១	៣.៣៣
ໂຮກເບາຫວານຮ່ວມກັບຄວາມດັນໂລທິດສູງ ແລະ ກວາະເລືອດມີໄຟມັນເກີນ	៥	៦.៥៥
ໄມ່ນີ້ໂຮກຮ່ວມ	៥	៥៥.៣៣
ບຸທິ່ງ	៧	៥១.៨៨
ສູງ	៥	៥៥.៣២
ດັ່ງນີ້ວລກາຍມາກວ່າ ២២	១៦	៥០.០០

ผลการพัฒนา

ผลการดำเนินงานพัฒนารูปแบบการดูแลรักษาผู้ป่วยหลอดเลือดสมอง ในเมืองที่ ๑ การพัฒนาคักษภาพของผู้ให้บริการ (ทีมสหวิชาชีพ) ด้วยรายละเอียดแสดงในตารางที่ ๑.

ในการประเมินคักษภาพของการดูแลรักษาของทีมสหวิชาชีพระยะเวลา ๖ เดือน ใช้ผลการควบคุมโรคร่วมและปัจจัยเสี่ยงในกลุ่มผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มที่มีโรคเบาหวานเป็นโรคร่วม จำนวน ๑๓ ราย กลุ่มที่ ๒ กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่มีโรคเบาหวานเป็นโรคร่วมแต่มี

ตารางที่ ๑ ผลการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในกลุ่มที่มีเบาหวานเป็นโรคร่วม (จำนวน ๑๓ ราย หญิง ๖, ชาย ๗)

คุณได้ตามเป้าหมาย ราย (ร้อยละ)			คุณไม่ได้ตามเป้าหมาย ราย (ร้อยละ)			
รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	
BP < ๑๓๐/๘๐ มม.ปรอท	๗(๒๗.๐๙)	๒	๗	๑๐(๗๖.๕๑)	๕	๕
FBS < ๑๓๐ มก./ดล.	๔(๑๐.๔๗)	๒	๒	๕(๖๕.๒๓)	๕	๔
TG < ๑๕๐ มก./ดล.	๕ (๑๕.๒๕)	๕	๕	๔(๓๐.๗๗)	๒	๒
LDL < ๑๐๐ มก./ดล.	๗(๒๗.๐๙)	๑	๒	๑๐(๗๖.๕๑)	๖	๔
HDL ≥ ๔๐ มก./ดล.	๖(๔๖.๓๕)	๖	๐	๑(๗.๖๕)	๑	๐
HDL ≥ ๕๐ มก./ดล.	๗(๒๗.๐๙)	๐	๗	๗(๒๗.๐๙)	๐	๗

ตารางที่ ๒ ผลการควบคุมปัจจัยเสี่ยงอื่น (จำนวน ๑๕ ราย หญิง ๕, ชาย ๑๐)

คุณได้ตามเป้าหมาย ราย (ร้อยละ)			คุณไม่ได้ตามเป้าหมาย ราย (ร้อยละ)			
รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	
BP < ๑๔๐/๙๐ มม.ปรอท	๕(๖๔.๒๕)	๓	๖	๕(๗๕.๗๑)	๒	๓
TG < ๑๕๐ มก./ดล.	๘(๕๓.๓๓)	๑	๗	๖(๔๒.๖๖)	๔	๒
LDL < ๑๐๐ มก./ดล.	๑๒(๗๔.๒๕)	๐	๑๒	๑๒(๗๔.๒๕)	๕	๗
HDL ≥ ๔๐ มก./ดล.	๗(๔๗.๔๗)	๓	๐	๑๒(๗๔.๒๕)	๒	๐
HDL ≥ ๕๐ มก./ดล.	๖(๔๒.๖๖)	๐	๖	๗(๒๗.๐๙)	๐	๗

ตารางที่ ๓ ผลการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในกลุ่มที่ไม่มีโรคร่วม (จำนวน ๕ ราย หญิง ๓, ชาย ๒)

คุณได้ตามเป้าหมาย ราย (ร้อยละ)			คุณไม่ได้ตามเป้าหมาย ราย (ร้อยละ)			
รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	
BP < ๑๔๐/๙๐ มม.ปรอท	๕(๑๐๐)	๒	๓	๐(๐)	๐	๐
TG < ๑๕๐ มก./ดล.	๗(๖๐)	๑	๖	๒(๔๐)	๐	๒
LDL < ๑๐๐ มก./ดล.	๗(๖๐)	๑	๖	๒(๔๐)	๑	๑
HDL ≥ ๔๐ มก./ดล.	๒(๔๐)	๒	๐	๐(๐)	๐	๐
HDL ≥ ๕๐ มก./ดล.	๗(๖๐)	๐	๗	๐(๐)	๐	๐

ปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ จำนวน ๑๔ ราย และกลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มที่ไม่มีโรคร่วมหรือปัจจัยเสี่ยง จำนวน ๕ ราย พบร่างกลุ่มผู้ป่วยที่มีโรคเบาหวานควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดและแรงดันเลือดได้ตามเป้าหมาย ร้อยละ ๒๓.๐๘ และ ๓๐.๗๗ ขณะที่ควบคุมระดับไขมัน TG และ LDL ได้เพียงร้อยละ ๖๙.๒๓ และ ๒๓.๐๓ ตามลำดับ การควบคุมระดับ HDL ทำได้ร้อยละ ๖๙.๒๓ (ตารางที่ ๒).

ในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งไม่มีเบาหวานเป็นโรคร่วมแต่มีปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ (ตารางที่ ๓) พบร่างควบคุมแรงดันเลือดได้ตามเป้าหมาย ๙ ใน ๑๔ ราย (ร้อยละ ๖๔.๒๗), ควบคุมระดับ TG และ LDL ได้ร้อยละ ๔๗.๑๔ และ ๑๔.๒๗ ตามลำดับ, และควบคุมระดับ HDL ได้ร้อยละ ๖๔.๒๗. จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่าในกลุ่มที่ไม่มีโรคร่วมทั้ง ๕ รายควบคุมระดับแรงดัน

เลือดได้ตามเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐ และควบคุมระดับไขมัน TG และ LDL ได้เท่ากันคือร้อยละ ๙๐. ส่วนระดับไขมัน HDL ในผู้ป่วยทั้ง ๕ ราย คุณได้ตามเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐.

ตารางที่ ๔ การเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงใหม่ในกลุ่มผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

	ราย	ร้อยละ
DM	๓	๕.๗๗
HT	๗	๑๑.๔๘
DLP	๑๒	๒๗.๕๐
โรคหัวใจ	๒*	๖.๑๕
รวม	๒๔	๕๕.๐๐

*เอตรีเมเดนรัว ๑ ราย, หลอดเลือดแดงแครอติดตืบ ๑ ราย

ตารางที่ ๖ ประสิทธิภาพการทำกิจกรรมพื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยและผู้ดูแล

	ผู้ป่วย/ผู้ดูแลที่ทำกิจกรรม ถูกต้องก่อนดำเนินการ		ผู้ป่วย/ผู้ดูแลที่ทำกิจกรรม ถูกต้องหลังดำเนินการ	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
การบริหารส่วนบน				
กำ-เหยียดนิ้วนิ้อ	๒๐	๖๒.๕๐	๓๒	๑๐๐
กระดกข้อมือขึ้นลง	๒๑	๖๕.๖๗	๓๒	๑๐๐
งอ - เหยียดข้อศอก	๒๕	๗๘.๗๗	๓๒	๑๐๐
ยกแขนขึ้นลง	๓๐	๙๓.๗๕	๓๒	๑๐๐
กางแขนออก และหุนแขนเข้า	๑๕	๔๖.๖๗	๓๒	๑๐๐
หนุนข้อไหล่เข้าและออก	๑๙	๕๖.๒๕	๓๒	๑๐๐
การบริหารส่วนขา				
กระดกข้อเท้าขึ้นลง	๑๕	๔๖.๖๗	๓๒	๑๐๐
กางขาออกและหุนขาเข้า	๒๙	๘๗.๕๐	๓๒	๑๐๐
หนุนข้อสะโพกเข้าออก	๒๕	๗๙.๑๗	๓๒	๑๐๐
งอเข่า งอสะโพก	๑๕	๔๖.๖๗	๓๒	๑๐๐
การบริหารท่าในการนอน				
ท่านอนหงาย	๒๐	๖๒.๕๐	๓๒	๑๐๐
ท่านอนตะแคง	๑๙	๕๖.๒๕	๓๒	๑๐๐
การเคลื่อนย้าย (เดินไม่ได้ ๒ ราย)	๒๕	๗๙.๑๗	๓๐	๙๓.๗๕

ไขม-สเตอโร่ = ๖.๐๐, dff = ๔, ค่าพี = ๐.๙๕.

สำหรับการเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงในกลุ่มผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ๓๒ ราย (ตารางที่ ๕) พบปัจจัยเสี่ยงใหม่ ๒๔ ราย (ร้อยละ ๗๕), เปาหวาน ๓ ราย (ร้อยละ ๙.๓๗), ความดันโลหิตสูง ๗ ราย (ร้อยละ ๒๑.๘๘), ไขมันในเลือดสูง ๑๒ ราย (ร้อยละ ๓๗.๕๐), สงสัยหลอดเลือดแดงแครอติดตืบ และภาวะหัวใจเต้นร้าวอย่างลักษณะ ๑ ราย (ร้อยละ ๖.๒๕).

ผลการศึกษาในมิติที่ ๒ ศักยภาพการดูแลตัวเองของ

ผู้ป่วยและผู้ดูแล (ตารางที่ ๖) พบว่าประสิทธิภาพการพื้นฟูสมรรถภาพ, ประเมินความถูกต้องครบถ้วนของการทำกิจกรรมก่อนและหลังดำเนินการ ผู้ป่วยและผู้ดูแลสามารถทำถูกต้องครบถ้วน ๓๐ ราย (ร้อยละ ๙๓.๗๕) ยกเว้นการเคลื่อนย้ายในผู้ป่วย ๒ รายที่เดินไม่ได้ และการใช้ดัชนีกิจกรรมประจำวันบาร์เซลประเมินคุณภาพการดำเนินกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วย หลังดำเนินการ (ตารางที่ ๗) พบว่าระดับ

ตารางที่ ๗ ผลการศึกษาการพื้นฟูสมรรถภาพของป่วยจากดัชนีกิจกรรมประจำวันบาร์เซล

	ก่อนดำเนินการ (ราย)		หลังดำเนินการ (ราย)		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงบาน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงบาน มาตรฐาน	ค่าพี
การบริโภคอาหาร	๕.๖๘	๑.๒๗	๘.๘๔	๐.๘๘	.๓๒๕
การเคลื่อนย้าย	๑๓.๕๗	๒.๔๕	๑๓.๕๗	๒.๔๕	
การล้างหน้า หวีผม แปรงฟัน	๕.๐๐	.๐๐	๕.๐๐	.๐๐	
การเข้าห้องน้ำ	๕.๑๒	๑.๙๔	๕.๑๒	๑.๙๔	
การอาบน้ำ	๕.๑๒	๑.๙๔	๕.๑๒	๑.๙๔	
การเคลื่อนที่	๑๔.๑๒	๑.๙๔	๑๔.๗๘	๑.๖๘	.๓๒๕
การขึ้นลงบันได	๘.๗๕	๒.๕๔	๘.๕๑	๒.๕๔	.๓๒๕
การสวมเสื้อผ้า	๕.๕๗	๑.๔๘	๕.๕๗	๑.๔๘	
การกัดลิ้นอุจจาระ	๘.๑๗	๑.๐๕	๘.๕๗	๑.๑๐	.๐๒๗
การกัดลิ้นปัสสาวะ	๗.๕๖	๑.๑๑	๘.๔๔	๑.๓๕	.๐๒๗
รวม	๕๕.๗๖	๑๐.๗๕	๕๗.๘๑	๕.๓๓	.๐๐๕

ตารางที่ ๘ ผลการทดสอบความรู้ของผู้ป่วยเปรียบก่อนและหลังดำเนินการ

ความรู้	ก่อนดำเนินการ (ราย)		หลังดำเนินการ (ราย)		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงบาน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงบาน มาตรฐาน	ค่าพี
โรคหลอดเลือดสมอง	๖.๑๗	๑.๔๗	๖.๔๗	๑.๔๐	.๐๙๖
เรื่องยาที่ใช้รักษา	๑.๒๑	๐.๗๑	๑.๑๕	๐.๗๔	.๘๖๕
เรื่องอาหาร ผักพื้นบ้านและแพทย์แผนไทย	๑.๗๘	๐.๗๕	๑.๗๘	๐.๖๖	.๐๐๕
เรื่องการออกกำลังกาย	๑.๔๗	๐.๕๑	๑.๒๘	๐.๕๑	.๑๑
รวม	๑๔.๒๙	๒.๓๓	๑๕.๖๖	๒.๓๔	.๒๘๔

คงแหนณเฉลี่ยด้านการบริโภคอาหาร, การเคลื่อนย้าย, การล้างหน้าหรือผสม, แปรรูป, การเข้าห้องน้ำ, การอาบน้ำ, การเคลื่อนที่, การขึ้นลงบันได, การสวมเสื้อผ้า ก่อนและหลังดำเนินการไม่มีความแตกต่างกัน. แต่ระดับแหนณเฉลี่ยของการล้างอุจจาระและการกลั้นปัสสาวะ และคงแหนณเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี = ๐.๐๐๓).

ส่วนผลการทดสอบความรู้ของผู้ป่วยและผู้ดูแล พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับอาหารและผักพื้นบ้านและแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี = ๐.๐๐๓) ขณะที่คงแหนณเฉลี่ยเรื่องความรู้เกี่ยวกับโรคหลอดเลือดสมอง, เรื่องยาและเรื่องการออกกำลังกายไม่มีความแตกต่างกัน.

มิติที่ ๓ ด้านการพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชนได้รับข้อเสนอแนะจากการประชุมที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของภาคีเครือข่ายที่่น่าสนใจ ได้แก่

๑. การพัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุขด้านการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในชุมชน และเทศบาลตำบลล้อมแรด ได้จ้างพนักงานเยี่ยมบ้าน ๒ คน เข้าร่วมกับทีมดูแลสุขภาพที่บ้านของโรงพยาบาลเดินทางเยี่ยมผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองตามบ้าน.

๒. จัดทำแผนชุมชนเพื่อค้นหาประชากรกลุ่มเสี่ยงในเขตตำบลล้อมแรด และจัดกิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดสมองในชุมชน.

๓. การปรับองค์ความรู้ด้านการแพทย์แผนไทยเพื่อใช้ในการรักษาและพัฒนาระบบผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

เช่น ใช้ชาชงปั่นจันธุ์ลดระดับไขมันในเลือด, การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อที่ช่วยในการกลืนอาหาร, การนั่งสมาธิ และการออกกำลังกายโดยใช้ขาเขี้ยวตัดtan.

๔. การป้องกันปัญมวนโดยสร้างความตระหนักในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ให้ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม เช่น ลดภาวะเด็กอ้วนในโรงเรียน.

๕. ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการของผู้ป่วยและผู้ดูแล (ตารางที่ ๙) พบว่า มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของแพทย์และพยาบาลในระดับมากถึงร้อยละ ๗๐.๘๘ และ ๗๓.๗๕ ตามลำดับ, ได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคและการทำกิจกรรมพื้นฟูสมรรถภาพในระดับที่เท่ากันคือ ร้อยละ ๘๗.๕๐. สำหรับความพึงพอใจในภาพรวม พบว่ามีความพึงพอใจร้อยละ ๗๓.๗๕.

วิจารณ์

จากการดำเนินงานช่วง ๖ เดือน พบว่าด้านการพัฒนาศักยภาพการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอกในระดับโรงพยาบาลชุมชน นอกจากต้องควบคุมโรคร่วมและปัจจัยเสี่ยงเดิม, การเฝ้าระวังหาปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ในผู้ป่วยเหล่านี้นักเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังเช่นการพบปัจจัยเสี่ยงใหม่ในผู้ป่วย ๒๔ ราย (ร้อยละ ๗๕) ขณะเข้าร่วมดำเนินงานการ ซึ่งหากไม่ได้รับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ อาจทำให้เกิดโรคหลอดเลือดสมองซ้ำซ้อนได้ (๑๐-๑๑). สำหรับ

ตารางที่ ๕ ความพึงพอใจของผู้ป่วย/ผู้ดูแล ต่อการดำเนินงาน

ความพึงพอใจ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ต่อแพทย์ที่ให้การดูแลรักษา	๓๑	๕๖.๘๘	๑	๑.๑๑	๐	๐
ต่อพยาบาลที่ให้การดูแลรักษา	๓๐	๕๓.๗๕	๒	๖.๑๕	๐	๐
ต่อการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรค	๒๙	๔๗.๕๐	๔	๑๒.๕๐	๐	๐
ต่อการได้รับคำแนะนำนำเกี่ยวกับการทำกิจกรรมพื้นฟูสมรรถภาพ	๒๙	๔๗.๕๐	๒	๖.๑๕	๒	๖.๑๕
เกี่ยวกับการดำเนินงาน	๓๐	๕๓.๗๕	๒	๖.๑๕	๐	๐

ผลการควบคุมปัจจัยเสี่ยงเดิมในกลุ่มผู้ป่วยจำนวน ๓๒ คน พบว่ามีปัญหาในเรื่องของการควบคุมแรงดันเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด และระดับไขมันในเลือดให้ได้ตามเป้าหมาย อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการดำเนินงาน ๖ เดือนถือว่าน้อยเกินไปในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วย และอาจต้องควบคุมปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้โดยการปรับเปลี่ยนยาอีกสักระยะหนึ่ง. ข้อสรุปทั้งหมดได้แก่ ผู้ป่วยทั้ง ๓ กลุ่มสามารถควบคุมระดับไขมันความแน่นสูงได้ตามเป้าหมาย ร้อยละ ๖๙.๒๓, ๖๔.๒๗ และ ๑๐๐ ตามลำดับ.

ในส่วนการพัฒนาศักยภาพด้านการดูแลตนเองของผู้ป่วยและผู้ดูแล พบร่วมกัน ๓๐ ราย (ร้อยละ ๗๓.๗๕). ทั้งนี้ คุณภาพการดำเนินกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วยโดยใช้ดัชนีบาร์เซโลน่าร์มีระดับคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ. ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้ป่วย/ผู้ดูแล มีความรู้ในเรื่องอาหารผักพื้นบ้านและการแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถปรับใช้ในการดูแลสุขภาพของตัวเองโดยไม่ต้องใช้ยา. สำหรับความรู้เรื่องโรค การใช้ยาและการออกกำลังกายในผู้ป่วย และผู้ดูแล ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งก่อนและหลังดำเนินการ การที่ผู้ป่วยและผู้ดูแลเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ช่วยสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ป่วยและผู้ดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ป่วยที่พ้นจากการะยะเดียบพลันของโรคหลอดเลือดสมอง โดยมีหลักฐานยืนยันถึงผลของการพื้นฟูสภาพในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองว่าสามารถเพิ่มระดับความสามารถ และยังมีผลต่อการกลับสู่สังคม ลดภาวะซึมเศร้ารวมถึงเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยได้^(๑๒). จากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้ป่วยและผู้ดูแลต่อการดำเนินงานมากถึงร้อยละ ๗๓.๗๕ ซึ่งให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดรูปแบบการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอก โดยใช้แนวคิดแบบทีมสหวิชาชีพ ในเรื่องการพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชน เกิดกระแสความตื่นตัวของอาสาสมัครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในชุมชน เช่นการพัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุขด้านการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

การจ้างพนักงานเยี่ยมบ้านโดยเทศบาลตำบลล้อมแรด และมีแผนชุมชนเพื่อลดภาระเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง โดยอาศัยกรอบแนวคิดการสร้างสุขภาพวิถีไทย.

ในส่วนของการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม ของกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ เช่น กลุ่มเด็กและเยาวชนในเขตตำบลล้อมแรด.

สรุป

จากการดำเนินการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแบบผู้ป่วยนอกในระดับโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งมีข้อจำกัดอยู่บ้าง แต่หากใช้รูปแบบการบริการโดยทีมสหวิชาชีพ จะช่วยให้ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้รับการควบคุมโรคร่วมและปัจจัยเสี่ยงเดิม มีการเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงใหม่ การสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ป่วย และผู้ดูแลด้านการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วย ทำให้เกิดศักยภาพด้านการดูแลตนเอง. ที่สำคัญคือเกิดผลในชุมชนโดยภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชน มีส่วนร่วมในการสร้างคุณภาพชีวิตให้กลุ่มผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง รวมถึงการทำงานเชิงป้องกันโรคหลอดเลือดสมอง ในประชากรกลุ่มเสี่ยงของชุมชนต่อไป.

กิตติกรรมประกาศ

นายสุรชัย พงษ์หล่อพิคิชญานายแพทย์ ๗, นางจันทร์จิรา ยานะชัย พยาบาลวิชาชีพ ๗, นายบรรเทิง วัฒนา สารานุสขอำเภอเชียงใหม่, กองสาธารณสุขเทศบาลตำบลล้อมแรด และทีมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ทั้ง ๑๔ หมู่ในเขตตำบลล้อมแรด ได้มีส่วนช่วยเหลือให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี.

เอกสารอ้างอิง

- Wolfe CD. Impact of stroke. Br Med Bull 2000;56:275-86.
- คู่มือโรคหลอดเลือดสมองสำหรับประชาชน ฉบับที่ ๑. กรุงเทพฯ: สถาบันประเทศไทย; ๒๕๓๘. หน้า ๒.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการสำรวจคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๔. กรุงเทพมหานคร: กองข้อมูลและสนับสนุนสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๔๕.

๔. Ministry of Public Health. Burden of disease and injuries in Thailand: Priority setting for policy; 2002. p. 58.
๕. อดุลย์ วิริยะเวชกุล, นิพนธ์ พวงวนิនทร์, สาธิต วรรณแสง. The prevalence of stroke in urban community of Thailand. J Neurology 1985;232 (suppl):93.
๖. สำนักนโยบาย และยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. สถิติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๕. กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลผ่านศึก; ๒๕๕๖.
๗. นิพนธ์ พวงวนินทร์, ทวีสุข กรรมล้วน, อุบลวรรณ ชาลิตนิธิกุล. Risk factors for cerebrovascular disease in urban community of Thailand. จพสท ๒๕๓๙;๗๙:๖๕๗-๖๗.
๘. Friday G, Alfer M, Lai SM. Control of hypertension and risk of stroke recurrence. Stroke 2002;33:2652-7.
๙. แนวทางการพัฒนาสมรรถภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ฉบับปรับปรุงที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๕๐. หน้า ๕๖-๗.
๑๐. Burn J, Dennis M, Bamford J, Sandercock P, Wade D, Warlow C, Long-term risk of recurrent stroke after a first -ever stroke. The Oxfordshire Community Stroke Project. Stroke 1994;25:333-7.
๑๑. Petty GW, Brown RD, Whisnant JP, Sicks JD, O'Fallon WM, Wiebers D. Survival and recurrence after first cerebral infarction. A population-based stroke in Rochester, Minnesota, 1975 through 1989. Neurology 1998;50:208-16.
๑๒. Otten bacher KJ, Janelle S. The results of Clinical trials in stroke rehabilitation research. Arch Neurol 1993;50:37-44.